

Vad var det nu du sa

Sefyr

Jag var inte svÅ¥r att plocka som en blomma pÅ¥ en Å¥ng.
Du behÅ¥vde bara locka sen sÅ¥ lÅ¥g jag i din sÅ¥ng.
Jag bar inte din historia, du fick lov att skapa min.
Var sÅ¥ skÅ¥nt att slippa tÅ¥nka, fÅ¥ en plats i ditt kryp-in.

Du var vÅ¥ldigt tydlig med att jag skulle passa in.
I den vÅ¥rld du Å¥ppnat Å¥t mig, jag ville vara din.
Och till dem som inte tyckte om dig, vÅ¥nde jag min rygg.
De var inte mina vÅ¥nner, du sa hos mig kan du vara trygg.

Vad var det nu du sa?
Du och jag, mot vÅ¥rlden?

Vad var det nu du sa?
Du och jag, mot vÅ¥rlden?

Jag vet inte vem jag vore utan din omsÅ¥rg.
Har stÅ¥tt dÅ¥r vid din sida, nÅ¥r du har byggt vÅ¥r borg.
Å¥nskar inget annat, Å¥n att du ska mÅ¥ bra.
Och om folk inte begriper det, sÅ¥ kan de bara dra.

Vad var det nu du sa?
Du och jag, mot vÅ¥rlden?

Hur kan nÅ¥gon pÅ¥stÅ¥ att jag tappat bort mig sjÅ¥lv?
Jag har ju en man som vakar morgon, middag, kvÅ¥ll.
Ni Å¥r bara avundsjuka, men det Å¥r helt okej.
Jag som somnar i hans armar, och han slÅ¥pper aldrig mig.

Vad var det nu du sa?
Du och jag, mot vÅ¥rlden?

Vad var det nu du sa?
Du och jag, mot vÅ¥rlden?

Mot vÅ¥rlden.
Och han sviker aldrig mig.
Och han sviker aldrig mig.

Lyrics Submitted by Nicc

Lyrics provided by
<https://damnyrics.com/>